

Praktycy życia gospodarczego na WNE UW

Od początku istnienia, tj. od 1953 r., pracownicy Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego starali się mieć wpływ na życie gospodarcze kraju. Oczywiście przez wiele lat – w okresie prymatu ideologii nad gospodarką – faktycznie był on ograniczony. Niemniej jednak zarówno profesorowie jak i studenci Wydziału zabierali głos we wszystkich ważnych debatach dotyczących kraju, a nasze środowisko było cenione na arenie międzynarodowej. W 1968 r. był to głos na tyle niezależny, że ekonomia na Uniwersytecie straciła samodzielność i na niemal 10 lat została wcielona do Wydziału Nauk Społecznych grupującego kilka dyscyplin naukowych, z którymi władze państwowe nie potrafiły sobie dać rady.

Zasadnicza zmiana nastąpiła w 1989 r. Wielu pracowników Wydziału Nauk Ekonomicznych w latach 1980. uczestniczyło (w formalnych lub nieformalnych) zespołach przygotowujących zręby nowego systemu gospodarczego. Nic więc dziwnego, że w pierwszych demokratycznie wybranych władzach objęli oni ważne stanowiska w instytucjach politycznych i gospodarczych. Prof. dr hab. Władysław Baka piastował funkcję Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Później, przez wiele lat, prof. dr hab. Witold Koziński był wiceprezesem tego banku (w 2009 r. został nim ponownie). Również prof. dr hab. Ryszard Kokoszczyński był jego wiceprezesem. Dr Jarosław Pietras piastował różne funkcje związane z integracją europejską, był m.in. Sekretarzem Stanu w Urzędzie Integracji Europejskiej, a później wiceministrem finansów. Prof. dr hab. Józef Oleński był Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, przewodniczącym Komisji Statystycznej ONZ i wiceprzewodniczącym Konferencji Statystyków Europejskich. W 2006 r. został ponownie powołany na szefa GUS. Dr hab. Tomasz Stankiewicz był wiceministrem przekształceń własnościowych. Prof. dr hab. Andrzej Wieczorkiewicz był wiceministrem spraw zagranicznych. Dr Leszek Juchniewicz był wieloletnim Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki. Wielu naszych pracowników zostało wysokimi urzędnikami w instytucjach państwowych lub międzynarodowych. Wielu było mianowanych prezesami rad nadzorczych lub zarządów spółek Skarbu Państwa. Jeszcze inni tworzyli od podstaw instytucje nowoczesnej gospodarki rynkowej.

W rezultacie nasi pracownicy mogą przekazywać studentom wiedzę z pierwszej ręki. Jeśli Władysław Baka, Witold Koziński albo Ryszard Kokoszczyński omawiają problemy sektora bankowego, makroekonomii albo polityki pieniężnej, to mogą się posłużyć przykładami z własnego doświadczenia. Jeśli Jarosław Pietras prowadzi zajęcia z integracji europejskiej, to potrafi je zilustrować przypadkami z rokowań, w których sam brał udział. Mówiąc o statystyce państwowej, Józef Oleński jest w stanie autorytatywnie pokazać, jak wiedza teoretyczna mogłaby poprawić jakość i tempo przetwarzania danych na szczeblu kraju. Podobnie Tomasz Stankiewicz, mówiąc o prywatyzacji, może odwołać się do swojego doświadczenia w likwidacji systemu planowania centralnego z początku lat 1990. Prof. dr hab. Jan Jakub Michałek, wieloletni zastępca stałego przedstawiciela Polski przy Światowej Organizacji Handlu, prowadząc wykłady i seminaria z wymiany międzynarodowej, występuje nie tylko jako naukowiec, ale i jako praktyk. Prof. dr hab. Tomasz Żylicz, który w latach 1989-91 był dyrektorem Departamentu Ekonomicznego w Ministerstwie Środowiska, zapoznaje studentów z ekonomicznymi podstawami polskiej polityki ekologicznej. Prof. dr hab. Marian Wiśniewski i prof. dr hab. Wojciech Otto – szkolący praktyków czołowi przedstawiciele nauk aktuarialnych w Polsce – potrafią głębiej niż inni wyjaśnić położenie i perspektywę krajowego sektora ubezpieczeniowego.

Związki Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego z praktyką gospodarczą nie ograniczają się do obejmowania ważnych stanowisk. Wielu pracowników i doktorantów przygotowuje ekspertyzy dla administracji państwowej i przedsiębiorstw (także prywatnych). Często za pośrednictwem swoich opiekunów naukowych do prac tego typu wciągani są również studenci starszych lat. Nikt nie może narzekać na brak inspiracji praktycznych!

Dziekan WNE UW, prof. dr hab. Tomasz Żylicz